

Zagreb, 18. veljače 2026.

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Na poslovni broj: **ST-1422/2019**

Stečajni dužnik: **Q. DOM d.o.o. u stečaju**, Markušbrijeg, Markušbrijeg 136, OIB: 5292753482

Stečajna upraviteljica: **Ana Ikić**, Zagreb, Brazilska 3, OIB: 22285095639

Ž A L B A

STEČAJNOG UPRAVITELJA

- protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-1422/2019-155, od dana 3. veljače 2026. godine

3x - ekomunikacija

I. Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem St-1422/2019-155 od 3. veljače 2026. godine odbijen je zahtjev stečajne upraviteljice Ane Ikić za isplatu nagrade u ukupnom iznosu od 21.000,00 EUR, na način da je ista odbijena za iznos od 12.200,00 EUR, a usvojen zahtjev stečajne upraviteljice za isplatu nagrade u bruto iznosu od 8.800,00 EUR.

Protiv pobijanog rješenja, stečajna upraviteljica u zakonskom roku izjavljuje žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga, a posebice zbog:

- pogrešno i/ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- povrede materijalnog prava,
- bitne povrede odredaba parničnog postupka.

II. Stečajna upraviteljica Ana Ikić izjavljuje žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-1422/2019-155 od 3. veljače 2026., u cijelosti, odnosno protiv svih točaka izreke rješenja, zbog pogrešne primjene Stečajnog zakona i Uredbe o kriterijima i načinu

obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima, bitnih povreda postupka, te nerazumljivosti i proturječnosti same odluke.

II.a). TRAJANJE POSTUPKA KAO KLJUČNI KRITERIJ SLOŽENOSTI

Stečajni postupak nad dužnikom Q. DOM d.o.o. otvoren je dana 2. ožujka 2020. godine te traje više od šest godina. Već sama dugotrajnost postupka predstavlja objektivan i najvažniji pokazatelj njegove složenosti, intenziteta i obujma poslova stečajnog upravitelja.

Iako žaliteljica nije vodila postupak u razdoblju od približno jedne godine, ista je kontinuirano vodila postupak u svim njegovim ključnim fazama – početnoj, operativnoj, unovčidbenoj i sada završnoj fazi te je upravo njezin rad doveo postupak u fazu u kojoj je moguće njegovo okončanje.

IIb). STVARNI OBUJAM I SLOŽENOST PODUZETIH RADNJI

Iz stanja spisa jasno i nedvojbeno proizlazi da je cjelokupna imovina stečajnog dužnika unovčena upravo za vrijeme mandata žaliteljice, kao i da su sve odlučne i operativne radnje unovčenja provedene po njezinim prijedlozima i uz njezinu punu odgovornost.

Sud u obrazloženju pobijanog rješenja u bitnome prepisuje radnje koje je žaliteljica navela u svom prijedlogu za određivanje nagrade, ali pritom propušta vrednovati činjenicu da stvarni obujam rada stečajnog upravitelja ne proizlazi iz formalnog popisa radnji, već iz ukupnog stanja spisa.

Stečajni postupak koji traje više od šest godina nužno podrazumijeva kontinuirano poduzimanje brojnih pravnih, financijskih, organizacijskih i provedbenih radnji, stalnu komunikaciju sa sudom, vjerovnicima i državnim tijelima, donošenje operativnih odluka te upravljanje stečajnom masom u otežanim okolnostima. Takav rad po svojoj naravi ne može biti iscrpno obuhvaćen taksativnim nabranjem pojedinih radnji.

II.c) NEVREDNOVANJE ZAVRŠNE FAZE POSTUPKA

Pobijano rješenje u potpunosti zanemaruje činjenicu da žaliteljica tek treba provesti radnje nužne za okončanje stečajnog postupka, uključujući izradu završnog računa. Završna faza stečajnog postupka predstavlja odgovoran i zahtjevan rad stečajnog upravitelja

Određivanje nagrade ovako niskom iznosu dovodi do očite nerazmjernosti između obavljenog i preostalog rada s jedne strane, te određene nagrade s druge strane.

II. d). NERAZUMLJIVOST I PROTURJEČNOST ODLUKE

Sud u obrazloženju navodi da ukupna visina nagrade iznosi 11.000,00 EUR, te da se ista raspodjeljuje na način da 20% pripada stečajnom upravitelju Mateu Ercegu, a 80% žaliteljici.

Međutim, izrekom rješenja stečajnom upravitelju Ercegu određuje se nagrada u iznosu od 2.365,00 EUR, a žaliteljici u iznosu od 8.800,00 EUR, što zbrojno iznosi 11.165,00 EUR. Time je stvorena očita proturječnost između obrazloženja i izreke rješenja, zbog čega je odluka nerazumljiva i neispitiva.

III. U pobijanom rješenju se uzima u obzir samo činjenica unovčenja stečajne mase dok se ne uzimaju u obzir sve radnje koje je stečajna upraviteljica morala poduzeti kako bi se stečajna masu i unovčila, a koja će posljedično dovesti do namirenja vjerovnika u ovom stečajnom postupku.

Naime, Uredba o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (dalje: Uredba) doista predviđa nagradu koja se izračunava s osnova vrijednosti unovčene stečajne mase međutim ista ta uredba predviđa i regulira i dodatnu nagradu te posebnu nagradu, a što je u pobijanom prvostupanjskom rješenju pogrešno utvrđeno te pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Prvostupanjsko pobijano rješenje ne uzima u obzir radnje koja je stečena upraviteljica bila primorana poduzeti prije, a i nakon unovčenja nekretnine, već iste smatra nevažnim te takve ne smatra dovoljnim za određenje dodatne nagrade u pogledu osobitog zalaganja stečajnog upravitelja.

Naime, uredba nagradu jasno regulira u dijelu unovčenja stečajne mase, ali i u dijelu dodatne nagrade i posebne nagrade.

Takvom regulacijom se želi honorirati rad onih stečajni upravitelja koji nisu poduzeli samo unovčenje nekretnine ili imovine već i onih koji su poduzeli sve popratne radnje, a prije i nakon unovčenja, putem dodatne i posebne.

Dodatna nagrada omogućava prvostupanjskim sudovima honoriranje rada svih onih stečajnih upravitelja koji su u postupku pripreme unovčenja imovine naišli na razno razne pravne, životne i druge probleme i nedaće te, ako su iste uspješno riješili i doveli do unovčenja imovine, omogućiti honoriranje njihova rada kroz dodatnu nagradu.

Stečajna upraviteljica je u svom prijedlogu samo za sebe kumulativno predložila iznos nagrade od 21.000,00 EUR bruto, a koji iznos se prema stanju i radnjama poduzetim u stečajnom predmetu može jasno utvrditi kao prijedlog za određivanje nagrade s osnova unovčenja te s osnova dodatne nagrade u pogledu osobitog zalaganja stečajne upraviteljice.

Sve radnje koje bi sačinjavale i dokazivale osobito zalaganje stečajne upraviteljice ista je jasno, sistematično i nedvojbeno navela kroz dvije stranice (prva i druga stranica) svojeg prijedloga za određivanje nagrade.

Prvostupanjski sud to u potpunosti ignorira te razmatra prijedlog za nagradu jedino i isključivo kroz vrijednost unovčene stečajne mase, a što je pogrešno te predstavlja u ovom stečajnom predmetu pogrešnu primjenu materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Naime, kad bi pobijano rješenje ostalo na snazi, rad stečajne upraviteljice u pogledu osobitog zalaganja koje je ista obrazložila na dvije stranice svojeg prijedloga bi bio svrstan u istu onu kategoriju sa stečajnim upraviteljima koji nisu poduzeli sve te radnje nego jedino unovčili imovinu stečajnog dužnika, a što bi bilo pogrešno jer se ne bi cijenio trud i angažman stečajne upraviteljice kroz osobito zalaganje u ovom predmetu.

Stoga, potrebno je u ovom predmetu razmatrati u pogledu određivanja nagrade segment unovčenja imovine te segment osobitog zalaganja stečajne upraviteljice te honoriranja istog kroz dodatnu nagradu.

Čl. 8 st. 3 Uredbe određuje kako postoji samo jedna zakonska predmnjeva za određenje dodatne nagrade, no ista nije i jedina predmnjeva ili jedina situacija kad će se dodatna nagrada određivati.

Naime, priznavanja samo toj zakonskoj predmnjevi mogućnosti da bude određena kao dodatna nagrada onemogućava prvostupanjski sud da u zasebnom i svakom predmetu posebno određuju i ocjenjuju osobito zalaganje stečajnog upravitelja te isto honorira kroz dodatnu nagradu.

U ovom stečajnom predmetu stečajna upraviteljica je poduzela velik broj radnji, a koje je detaljno obrazložila i u svome prijedlogu te koji su po svome sadržaju odgovara prijedlogu za određenje nagrade po osnovi unovčenja te po osnovi dodatne nagrade (osobitog zalaganja stečajne upraviteljice).

Isto tako zatraženi iznos dodatne nagrade s gledišta osobitog zalaganja stečajne upraviteljice ne prelazi maksimalan iznos koji je uredbom određen za dodatnu nagradu, a u ovom predmetu uz određenje nagrade po osnovi unovčene nagrade i uz određenje nagrade po osnovi dodatne nagrade, dovodi do toga da je zaista na adekvatan način honoriran rad stečene upraviteljice.

U pobijanom prvostupanjskom rješenju se dodatna nagrada razmatra samo sa gledišta stupnja namirenja stečajnih vjerovnika, a ne i sa gledišta osobitog zalaganja stečajnog upravitelja.

Naime, u mnogim stečajnim postupcima će postojati osobito zalaganje stečajnog upravitelja, a da stupanj namirenja stečajnih vjerovnika nije u korelaciji sa zalaganjem.

Dakle, regulativa Uredbe jasno razlikuje mogućnost dodatne nagrade kroz postojanje stupnja namirenja vjerovnika i osobitog zalaganja stečajnog upravitelja.

Da zakonodavac nije želio honorirati dodatnom nagradom i osobito zalaganje stečajnog upravitelja, onda ne bi takva tekst stavio u taj dio uredbe već bi činio to ovisnim jedino i isključivo o stupnju namirenja stečajnih vjerovnika.

U mnogim stečajnim predmetima će se osobito zalaganje stečajnog upravitelja očitovati kroz razrješavanje odnosa sa razlučnim vjerovnicima i/ili izlučnim vjerovnicima te će već prilikom utvrđenja stečajne mase i pravomoćnog rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama te razlučnim i izlučnim vjerovnicima biti moguće utvrditi vrlo nizak postotak namirenja stečajnih vjerovnika, ali što neće onemogućiti osobito zalaganje stečajnog upravitelja i određenje dodatne nagrade po toj osnovi.

Dakle, prvostupanjsko pobijano rješenje ne razmatra osobito zalaganje stečajne upraviteljice i određenje dodatne nagrade po toj osnovi već isto čini ovisnim jedino i isključivo kroz stupanj

namirenja stečajnih vjerovnika, a što je pogrešno i ne odgovara smislu i svrsi dodatne nagrade regulirane u Uredbi.

U ovom stečajnom predmetu je svakako potrebno odrediti nagradu ne samo s osnova unovčenja već i s osnova dodatne nagrade i osobitog zalaganja stečajne upraviteljice jer bi u protivnom ukupan iznos nagrade određen stečajnoj upraviteljici bio pretjerano nizak te doveo do toga da mjesečni iznos nagrade u odnosu na vremenski period u kojem se stečajni postupak vodi ne može osigurati namirenje niti administrativnih troškova ureda stečajne upraviteljice, a kamoli namirenje postotnog iznosa najosnovnijih poreznih i drugih obaveze stečajne upraviteljice.

Svako drugo tumačenje određenja nagrade u budućnosti će zasigurno dovesti do velikog broja odluka stečajni upravitelji koji neće htjeti obavljati tu dužnost jer im naknada za obavljanu dužnost neće omogućiti plaćanje ni najosnovnijih mjesečnih troškova (poput primjerice mobitela i sl.), a kamoli osiguravanje sredstava za normalan i pristojan život te rad.

U pobijanoj prvostupanjskoj odluci ni na koji način nije razmatrano osobito zalaganje stečajne upraviteljice, a što je u ovom predmetu zasigurno prisutno, jer da nije bilo osobitog zalaganja stečajne upraviteljice ne bi bilo ostvareno ni unovčenje stečajne mase.

IV. Slijedom svega navedenog, žaliteljica stečajna upraviteljica predlaže drugostupanjskom sudu da pobijano rješenje u odnosu na stečajnu upraviteljicu Anu Ikić u cijelosti ukine te odredi samo za stečajnu upraviteljicu Anu Ikić ukupnu nagradu po osnovi unovčenja stečajne mase te po osnovi dodatne nagrade u ukupnom bruto iznosu od 21.000,00 EUR.

Stečajna upraviteljica: